

כשהיו ישראל מוכנים להיכנס אל ארץ ישראל הם החליטו לבדוק תחילה ואת הארץ לרגל.

שנים עשר אנשים נבחרו, כפי שה' ציווה, לרגל את הארץ ולבדוק את טיבה.

ארבעים יום הסתובבו המרגלים בארץ וראו דברים רבים. הימים היו ימי ביכורי ענבים.

כששבו המרגלים אל המדבר, שאלו אותם כולם: "נו תגידו, איך היה? זאת באמת הארץ הכי טובה בעולם?"

השיבו המרגלים: "הארץ באמת זבת חלב ודבש, כמו שאמר לנו משה" אך לכבוש אותה, לרשת אותה, לגור בה - זה כבר ממש קשה"

גרים שם אנשים ענקיים כנענים אמוריים ועמלקים!

הערים בצורות! ותראו אילו פירות: אשכול ענבים אחד סחבנו יחד על מוט!

זו ארץ מפחידה, אוכלת יושביה - היא וכל העם היושב עליה!"

כך אמרו כמעט כל המרגלים. כמעט ולא כולם: כלב ויהושע קראו אל העם:

"אל תקשיבו להם, זאת הארץ המובטחת! יכול נוכל לרשת אותה, כולנו יחד!"

ה' חפץ לתת לנו אותה, לא כדאי בו למרוד. טובה הארץ מאוד מאוד!"

אך העם "התבכיין" והקשיב לדברי המרגלים. האנשים התאוננו בתוך האהלים:

"אין לנו סיכוי! כדאי לוותר... נתחיל לחפש לנו מקום אחר.."

אז כעס ה' ולמשה אמר: "אם ישראל רוצים להישאר במדבר..."

כך יהיה כל מי שבכה, לא יזכה להיכנס אל הארץ הברוכה!

רק יהושע וכלב, הנשים, וכל הדור הבא, יזכו להיכנס אל הארץ הטובה"